

[Boligministeren.]

det, vi her har lavet. Jeg skal ikke trække mange citater frem, men jeg vil dog lige understrege både det, direktør Thygesen sagde til Berlingske Tidende den 31. oktober 1972, og det, direktør Kyrsting sagde til samme blad samme dag. Her siger direktør Thygesen:

„... hvis regeringen anser det for nødvendigt, og mener man ikke, at problemet kan klares alene via det offentlige byggeri, så er det klart, at den foreslåede fremgangsmåde er den mest rationelle.“

Om direktør Kyrstings indstilling skriver avisen:

„Systemet med igangsættningstilladelser for boligbyggeriet finder Industrirådets formand imidlertid fornuftigt nok. Det må blot ikke kun omfatte parcelhusbyggeriet, men hele det samlede boligbyggeri.“

Der kunne nævnes mange andre udtalelser og mange henvendelser, som har været karakteristiske for en meget overophedet situation; det har jeg sådan set henvist til i min redegørelse, men jeg har naturligvis flere, som jeg godt kunne tage frem.

Hr. Bendix og med ham flere nævner, at det er sådan set regeringens egen skyld, den situation, vi er i. Det var den ændring i momsrefusionen, som blev foretaget pr. 1. juli 1972, og det var den måde, det blev ændret på, der gav dette boom. Jeg har klart indrømmet, at det har det været, men jeg vil da godt have lov til at citere, hvad det konservative folkepartis ordfører sagde ved førstebehandlingen af disse momsændringer. Det var tidligere boligminister Hastrup, der var partiets ordfører ved den lejlighed. Da sagde hr. Hastrup:

„Jeg vil gerne slutte med at sige til boligministeren, at jeg går ud fra, at forslagene ikke får konsekvenser for dem, der allerede har disponeret i kraft af gældende lovgivning, altså med andre ord, at dette ikke får tilbagevirkende kraft for mennesker, som har sat sig i udgift i tillid til, at de kunne gennemføre f. eks. et byggeri med de momsregler, der gjaldt på det tidspunkt, da de indlod sig på deres engagement“. (Folketingstidende 1971-72 sp. 4896).

Jeg mener ikke, at der i disse ord ligger et bevis på, at det var rigtigt, hvad vi gjorde

dengang, men jeg fremdrager det kun for at understrege, at vi ikke fra konservativ side eller fra noget andet parti i denne sal fik advarsler mod at gøre det sådan. Vi må vel alle erkende, at vi nok skulle have taget hårdere på det, dengang vi gjorde det.

Jeg synes også, det er værd at anføre i anledning af de bemærkninger, der er kommet om 2½ pct.s afgiften, at så vidt jeg i hvert fald har kunnet finde frem til det fra det udvalgsarbejde, som førte frem til den beslutning, man traf, hvorefter afgiftens ikrafttræden — i modsætning til lovforslagets indhold, hvorefter afgiften skulle træde i kraft med øjeblikkelig virkning — blev ændret til 1. oktober 1972, så var det ikke mindst en henvendelse fra Advokatrådet, der fik udvalget til at foreslå dette ændret ved tredje behandling. Jeg synes blot, at disse ting skal med som baggrund for, hvorfor indgrebene fik det ikrafttrædelsestidspunkt, som de nu en gang har fået.

Hr. Bendix var inde på en lang række betragtninger omkring styring af samfundsøkonomien og henviste til det, der står på side 6, uden at jeg egentlig fik citatet. Det er da helt klart, at det, der står på side 6, skal forstås, som det siges, at vi mener, det er nødvendigt med en sådan regulering i den givne situation.

Der hævdes også af hr. Bendix, at vi ikke er gået ind i nogen nedskæring eller regulering af det offentlige byggeri. Jeg tror, alle i denne sal ved — og jeg har også med tal markeret det — hvor meget der er sket på dette område i denne regerings tid. Der er skåret kraftigt ned, og der er en regulator på det offentlige byggeri. Her har man, både igennem kulturministeriet, igennem undervisningsministeriet og igennem indenrigsministeriet, som vel er de ministerier, der har mest byggearbejde at skulle tage stilling til, en meget stram planlægning; der er her sket store nedskæringer, og det er da også min opfattelse, at der fortsat vil blive passet meget på i dette område.

Videre nævner hr. Bendix konjunkturtabellerne. Jeg går ud fra, det er dem, arbejdsministeriet har udsendt her for ganske nylig. Jeg får altså et andet indtryk af disse konjunkturtabeller for byggeriets vedkommende, idet 32 pct. af de adspurgte inden for bygge- og anlægsvirksomheden hævder, at de mangler arbejdskraft ved udgangen af sep-